

**Ομιλία της νέας ΓΓ της ΠΕΟ Σωτηρούλας Χαραλάμπους προς το 28^ο
Συνέδριο ΠΕΟ**

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Αντιπρόσωποι στο 28^ο Παγκύπριο Συνέδριο της ΠΕΟ

Επιτρέψτε μου πρώτα να εκφράσω και από το βήμα του 28^{ου} Παγκύπριου Συνεδρίου της ΠΕΟ τις ευχαριστίες μου στο νεοεκλεγέν Γενικό Συμβούλιο της ΠΕΟ για την τιμή που μου έκανε να με εκλέξει ως την νέα Γενική Γραμματέα της Οργάνωσης μας.

Ευχαριστώ όλα τα μέλη του Γενικού Συμβουλίου είτε ψήφισαν θετικά είτε όχι γιατί για μένα δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι κοινή συνισταμένη όλων μας είναι η γνήσια έγνοια για την ΠΕΟ για το παρόν, το μέλλον, την προοπτική της Οργάνωσης μας.

Νιώθω την ανάγκη αναλαμβάνοντας αυτή τη τιμητική θέση να απευθυνθώ στους συναδέλφους τουρκοκύπριους με τους οποίους μοιραζόμαστε κοινά οράματα, και κοινούς στόχους.

Εδώ και χρόνια μαζί κτίσαμε ένα δυνατό, σφιχτοδεμένο μέτωπο, το οποίο ακόμα και στις πιο κρίσιμες και δύσκολες στιγμές για τις σχέσεις ανάμεσα στις δυο κοινότητες δεν έσπασε, δεν έσπασε γιατί μας ενώνει η κοινή μας ρίζα, η ρίζα της εργατικής τάξης. Αυτό το μέτωπο όχι μόνο έχουμε υποχρέωση να το κρατήσουμε αλλά θα εργαστούμε για να δυναμώσει ακόμα περισσότερο γιατί είναι η μόνη στερεή δύναμη που μπορεί να σπάσει τα αδιέξοδα και να δώσει προοπτική στον τόπο μας.

Ταυτόχρονα θέλω να σημειώσω ότι το τι κάνουμε εδώ δεν είναι ξεκομμένο από τον αγώνα του παγκόσμιου προοδευτικού ταξικά προσανατολισμένου συνδικαλιστικού κινήματος. Θα συνεχίσουμε να πορευόμαστε με καθαρό προσανατολισμό, σταθερά μαζί με τους αγώνες των εργαζομένων σε κάθε γωνιά της γης, ενάντια στις πολιτικές που κάνουν τους φτωχούς φτωχότερους και τους πλούσιους πλουσιότερους, ενάντια στην καταπίεση, στις διακρίσεις. Μέσα από τις γραμμές της ΠΣΟ, με όσες δυνάμεις έχουμε θα εργαζόμαστε για την ενδυνάμωση, την συσπείρωση, την κοινή δράση των εργαζομένων.

Έχω πλήρη επίγνωση του βάρους της θέσης που αναλαμβάνω. Ο πρώτος λόγος είναι γιατί αναλαμβάνω σε μια περίοδο η οποία μπορεί να λεχθεί ότι θα είναι ιδιαίτερα καθοριστική για τους εργαζόμενους, για την πορεία των εργασιακών σχέσεων και την προοπτική της συνδικαλιστικής οργάνωσης των εργαζομένων.

Βρισκόμαστε για πάνω από δυο χρόνια εν μέσω μιας πανδημίας που οδήγησε στη λήψη σειράς αποφάσεων που επηρέασαν και την εργασία και τη ζωή των εργαζομένων.

Ο φόβος, η ανασφάλεια, η αγωνία για το αύριο, στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν κατά την πρόσφατη οικονομική κρίση για διεύρυνση της απορρύθμισης της εργασίας, για επέκταση της φθηνής συνδικαλιστικά απροστάτευτης εργασίας θα γίνει προσπάθεια και σήμερα να χρησιμοποιηθούν από το κεφάλαιο για εδραίωση και εμβάθυνση της απορρύθμισης.

Το Συνέδριο έδωσε μια πολύ ξεκάθαρη εντολή στο νέο Γενικό Συμβούλιο. Η συνέχιση της προσπάθειας για εισαγωγή ρυθμίσεων μέσα από τις οποίες θα εφαρμόζονται μίνιμουμ μισθοί και βασικά ωφελήματα για όλους τους εργαζομένους είναι η πρώτη και βασική μας προτεραιότητα.

Έχουμε δώσει πολύ συγκεκριμένο περιεχόμενο σ' αυτό το στόχο. Σημαίνει εντατικοποίηση και ολοκλήρωση της διαδικασίας για εισαγωγή νομοθετικών ρυθμίσεων έτσι που τα συμφωνημένα μίνιμουμ πρόσληψης στις κλαδικές συλλογικές συμβάσεις και οι βασικοί όροι των συμβάσεων να εφαρμόζονται για όλους τους εργαζόμενους και για όσους εργαζόμενους δεν καλύπτονται από συλλογική σύμβαση να θεσμοθετηθεί τριμερής μηχανισμός ο οποίος και πάλι μέσα από διαπραγμάτευση θα συζητά και θα καταλήγει σε κατώτατο μισθό και άλλους βασικούς όρους.

Η υιοθέτηση ενός οριζόντιου εθνικού κατώτατου μισθού, χωρίς η πολιτεία να εισάγει θεσμικά μέτρα που να ενθαρρύνουν και να στηρίζουν τη διαδικασία της συλλογικής διαπραγμάτευσης και του αποτελέσματος της, δημιουργεί σοβαρούς κινδύνους ισοπέδωσης των μισθών και καταπάτησης των συλλογικών συμβάσεων.

Πρέπει σε μας εδώ τα πρώτα στελέχη της ΠΕΟ να είναι πλήρως κατανοητό ότι ο αγώνας που έχουμε μπροστά μας δεν θα είναι εύκολος. Χρειάζεται συνεχής ενημέρωση και εμπλοκή των εργαζομένων οργανωμένων και ανοργάνωτων σ' αυτή την προσπάθεια, ενημέρωση και συζήτηση με τα πολιτικά κόμματα και άλλους φορείς για να γίνουν κατανοητές οι θέσεις και ανησυχίες μας. Σταθερότητα, επιμονή, συνέπεια στις θέσεις μας στο τραπέζι του κοινωνικού διαλόγου.

Το μήνυμά μας είναι πεντακάθαρο. Θα αγωνιστούμε για ρυθμίσεις που θα είναι υπέρ όλων των εργαζομένων, που θα βάζουν φρένο στην υπόσκαψη των συλλογικών συμβάσεων και στην προώθηση των ατομικών συμβολαίων, που θα κατοχυρώνουν την αξιοπρεπή με ρυθμισμένα δικαιώματα, εργασία για όλους, που θα δημιουργούν προϋποθέσεις συμπόρευσης και οργάνωσης όλων των εργαζομένων αφού όλοι θα έχουν απτά θετικά αποτελέσματα από αυτές τις ρυθμίσεις.

Το Συνέδριο μόλις πριν από λίγο μας έδωσε σαφές πλαίσιο και για πολλά άλλα ζητήματα, για συνέχιση και εντατικοποίηση του αγώνα ενάντια στην απάνθρωπη εξευτελιστική για τους εργαζόμενους αγορά υπηρεσιών και την ανάθεση υπηρεσιών, για αποτροπή της χρησιμοποίησης των λεγόμενων νέων μορφών απασχόλησης όπως η τηλεργασία που εσχάτως προβάλλεται ως η ιδανική επιλογή για τους εργαζόμενους ως ακόμα ενός μηχανισμού φθηνής απορρυθμισμένης εργασίας.

- Για βελτίωση των μισθών και όρων απασχόλησης με τρόπο που να βελτιώνεται η κατανομή του εθνικού εισοδήματος προς όφελος των εργαζομένων.
- Για πλήρη επαναφορά της ΑΤΑ και καθολική παραχώρηση της.
- Για κατάργηση του πέναλτι του 12% και για προοδευτικό εκσυγχρονισμό του συνταξιοδοτικού συστήματος διασφαλίζοντας αξιοπρέπεια στους συνταξιούχους μας κάτι που το δικαιούνται και τους το οφείλουμε.
- Για προοδευτική αναδιοργάνωση της κοινωνικής πολιτικής με τρόπο που ουσιαστικά να στηρίζεται η εργαζόμενη γυναίκα, οι συνταξιούχοι, οι νέοι, οι ευάλωτες ομάδες.
- Για ακόμα μεγαλύτερη προώθηση μέτρων που να καταπολεμούν την ανισότητα και τις διακρίσεις στην εργασία.
- Για υπεράσπιση του δικαιώματος κάθε εργαζόμενου να εργάζεται με ασφάλεια και υγεία.
- Για φορολογική μεταρρύθμιση που θα αφαιρεί βάρος από τους πολλούς και θα φορολογεί τον πλούτο και δεν θα οδηγεί σε νέες ισοπεδωτικές φορολογίες.

Έχουμε ευθύνη μεθοδικά να επεξεργαστούμε του τρόπους και τις δράσεις για να υλοποιήσουμε την εντολή που μας έδωσε το συνέδριο.

Ταυτόχρονα νέα ζητήματα αναφύονται για τα οποία οφείλουμε να προετοιμαστούμε.

Η ψηφιοποίηση και η ολοένα μεγαλύτερη διείσδυση της στην παραγωγική διαδικασία, η μετάβαση στην πράσινη και κυκλική οικονομία, δημιουργούν νέα δεδομένα στην εργασία τα οποία χρειάζεται να μελετήσουμε με στόχο

αυτές οι αλλαγές να μην χρησιμοποιηθούν ως ακόμα ένα όχημα περιθωριοποίησης της εργασίας και υποβάθμισης της αξίας της.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Δεν θεωρώ ότι σ' αυτή την πρώτη μου τοποθέτηση χρειάζεται να αναφερθώ σ' όλα τα ζητήματα που θα έχουμε μπροστά μας. Θεωρώ όμως αναγκαίο να αναφερθώ σ' αυτό που αποτελεί προϋπόθεση και εχέγγυο για να μπορούμε να υλοποιούμε τους στόχους μας και αυτό δεν είναι παρά η δυναμική που αντλούμε από την οργάνωση και την συσπείρωση των εργαζομένων.

Οφείλουμε να παραδεχθούμε ότι η οργάνωση και η προσχώρηση στο συνδικαλιστικό κίνημα δεν είναι κάτι το δεδομένο και αυτονόητο στις μέρες μας. Ο εκφοβισμός, η ανασφάλεια, οι μηχανισμοί χειραγώγησης των εργαζομένων, η επίδραση του ατομικισμού, η στοχευμένη καλλιέργεια από τους κυρίαρχους πολιτικούς και οικονομικούς κύκλους της απαξίωσης στον συνδικαλισμό, ο αποπροσανατολισμός των εργαζομένων με τη δημιουργία ψεύτικων δίπολων εντός της εργατικής τάξης, δημιουργούν ένα περιβάλλον που δυσκολεύει την διεύρυνση της οργάνωσης, ιδιαίτερα τη διεύρυνση μας στους νέους κλάδους της οικονομίας, στους νέους εργαζόμενους, στους μετανάστες.

Χρειάζεται μεθοδικά και συντεταγμένα, αξιοποιώντας όλα τα εργαλεία που έχουμε στα χέρια μας εισάγοντας και νέες μεθόδους στην προσέγγιση των ανοργάνωτων εργαζομένων ιδιαίτερα των νέων να εργαστούμε και για την οργανωτική μας αντεπίθεση.

Να αξιοποιήσουμε ακόμα περισσότερο τις νομοθεσίες για αναγνώριση της οργάνωσης των εργαζομένων και για την προστασία των αντιπροσώπων των εργαζομένων.

Να δίνουμε εύληπτα και ξεκάθαρα παραδείγματα στους εργαζόμενους στο πεδίο, μέσα από την καθημερινή συνδικαλιστική δράση, για τον ρόλο της οργάνωσης ως μηχανισμού προστασίας των εργαζομένων από την εργοδοτική αυθαιρεσία και βελτίωσης της ζωής των εργαζομένων. Εδώ στο πεδίο είναι που θα αναδεικνύεται και η διαφορετικότητα μας αλλά και εδώ στο πεδίο είναι που θα επιβάλλουμε την ενότητα δράσης. Να δημιουργήσουμε μηχανισμούς ενημέρωσης, στήριξης, καθοδήγησης εκείνων των εργαζομένων που είναι εκτός συνδικαλιστικής κάλυψης και που έχουν ερωτήματα και προβλήματα αναφορικά με το εργασιακό τους πλαίσιο. Να ενισχύσουμε τους μηχανισμούς παροχής ωφελημάτων και στήριξης στους εργαζόμενους μέλη μας μέσα από τα Ταμεία Ευημερίας.

Να προβάλλουμε στόχους και διεκδικήσεις που αγγίζουν όλους τους εργαζομένους, καταρρίπτοντας το επιχείρημα που σκόπιμα καλλιεργούν όσοι θέλουν να κρατούν τους εργαζομένους μακριά από την οργάνωση ότι δεν νοιαζόμαστε για τους συνδικαλιστικά ακάλυπτους εργαζόμενους.

Να ενισχύσουμε ακόμα περισσότερο τη συμμετοχικότητα, τον αμφίδρομο διάλογο με τους εργαζομένους τη λογοδοσία κάνοντας πιο εμφανές στην πράξη αυτό που λέμε ότι η συντεχνία είναι οι εργαζόμενοι στο κάθε χώρο δουλειάς.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Αναφέρθηκα στην αρχή της ομιλίας μου ότι έχω πλήρη επίγνωση του βάρους της θέσης που αναλαμβάνω έχοντας υπόψη τους πολλούς και εξαιρετικής σημασίας αγώνες που βρίσκονται μπροστά μας.

Η επίγνωση του βάρους που αναλαμβάνω πηγάζει όμως και από το γεγονός ότι διαδέχομαι στην ηγεσία της οργάνωσης μας ένα συνάδελφο ο οποίος με την παρουσία του στο πηδάλιο της ΠΕΟ αφήνει μια πολύ βαριά κληρονομιά και ένα πήχη που τέθηκε πολύ ψηλά.

Ο συν. Πάμπης ανέλαβε Γ.Γ. της ΠΕΟ σε μια περίοδο που η ΠΕΟ είχε ανάγκη επιβεβαίωσης του χαρακτήρα και του στίγματος της ως η πρωτοπόρα ταξικά προσανατολισμένη συνδικαλιστική οργάνωση του τόπου, σε μια περίοδο που έπρεπε να επαναψηλαφίσουμε τους στόχους και τις προτεραιότητες μας.

Στα 23 χρόνια που είναι στην ηγεσία της οργάνωσης μας οι εργαζόμενοι και το κίνημα βρεθήκαμε μπροστά σε πρωτόγνωρες καταστάσεις. Μάχη για την ΑΤΑ επί διακυβέρνησης Κληρίδη, ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του αεροδρομίου Λάρνακας, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις ημικρατικών οργανισμών, οικονομική κρίση του 2013, μνημόνιο, μέτρα λιτότητας, μεταρρύθμιση του συστήματος κοινωνικών ασφαλίσεων, η πανδημία είναι μόνο μερικά από τα ζητήματα που μπορώ να φέρω στην μνήμη μου τα οποία κληθήκαμε κάτω από τη δική του καθοδήγηση να χειριστούμε.

Η καθαρότητα της σκέψης και του προσανατολισμού, η σταθερότητα στους στόχους αλλά ταυτόχρονα η ευελιξία στους χειρισμούς, ο ορθολογισμός συνδυασμένος με τον οραματισμό, η δυνατότητα του να αντιλαμβάνεται τις απαιτήσεις της εποχής για τους εργαζόμενους και να τα μετουσιώνει σε διεκδικητικούς στόχους, η συλλογικότητα, η εμπιστοσύνη, η έντιμη ειλικρινής λογοδοσία σε αυτούς για τους οποίους είμαστε εδώ είναι τα στοιχεία που μας αφήνει κληρονομιά ο συν. Πάμπης.

Με τον Πάμπη νιώθαμε σιγουριά, στιβαρότητα. Ως ένας άνθρωπος που εργάστηκα μαζί του όλα αυτά τα 23 χρόνια που είναι στην ΠΕΟ νιώθω την ανάγκη να πω και κάτι άλλο, για τον συν. Πάμπη, για την ικανότητα του να διαβάξει τους ανθρώπους, να κτίζει σχέσεις συντροφικές και ανθρώπινες με τους συνεργάτες του, να στηρίζει και να καθοδηγεί τα συνδικαλιστικά στελέχη, να προετοιμάζει στελέχη. Ο συν. Πάμπης δεν χαριζότανε σε κανένα ποτέ όμως δεν λειτούργουσε ισοπεδωτικά για κανένα.

Είμαι σίγουρη ότι εκφράζω όλους καταθέτοντας την εκτίμηση και τις ευχαριστίες μας στον συν. Πάμπη για τα 23 χρόνια στιβαρής παρουσίας του στην ηγεσία της οργάνωσης μας.

Το νέο Γενικό Συμβούλιο θα βρει τον τρόπο και το χρόνο να εκφράσει πιο ολοκληρωμένα τις ευχαριστίες στον συν. Πάμπη.

Από την πλευρά μου ένα θα πω, η εμπειρία και η σκέψη του συν. Πάμπη είναι και σήμερα αναγκαία για την νέα ηγεσία της ΠΕΟ γι' αυτό να είναι σίγουρος ότι θα συνεχίσουμε να τον ενοχλούμε.

Ερχόμαστε από πολύ μακριά συναδέλφισσες και συνάδελφοι, είμαστε κομμάτι μιας οργάνωσης που έχει ιστορία 80 χρόνων, οι βετεράνοι μας, μας παράδωσαν μια τεράστια κληρονομιά ταυτισμένη με την πολιτική, κοινωνική, συνδικαλιστική ιστορία του τόπου μας. Αυτή η κληρονομιά δικαιολογημένα μας γεμίζει με περηφάνεια, αυτό όμως δεν αρκεί για να πάμε μπροστά. Χρειάζεται σ' αυτή την κληρονομιά να προσθέσουμε όλοι μας, το δικό μας στίγμα, αυτό που εμείς θα αφήσουμε πίσω μας.

Όλοι μαζί επαγγελματικά και εθελοντικά στελέχη και εγώ προσωπικά με την ευθύνη της θέσης που αναλαμβάνω οφείλουμε να ανασκουμπωθούμε, να σηκώσουμε μανίκια. Δυνατά μπροστά, με παρακαταθήκη τα 80 χρόνια ιστορίας και αγώνων μας να συνεχίσουμε τον αγώνα για να μην είναι η διχοτόμηση και η διαίρεση το μέλλον των εργαζομένων της Κύπρου, για εργασία με αξιοπρέπεια και δικαιώματα. Για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση, φτώχεια και πολέμους γιατί ο δικός μας δρόμος έχει μόνο ένα σύνορο την ευτυχία αυτών που με τον κόπο τους, την πνευματική και χειρωνακτική τους εργασία κτίζουν την ζωή. Αυτούς κληθήκαμε να υπηρετήσουμε σ' αυτούς λογοδοτούμε.